

Kapitola 12

Noel mířila na sraz s Linett do místní malé kavárničky. Byla napnutá a samou nervozitou nedokázala sníst ani oběd, přesto z hlavy pořád nemohla dostat včerejší setkání se strýcovou novou přítelkyní. Larissa byla opravdu pozoruhodná žena, a to ji Noel posuzovala jako ženu ženu. Jak na ni potom museli reagovat muži! Navíc, když promluvila... Těžko se to popisovalo, ale člověk visel na každém jejím slovu. Byla velmi milá a čišelo z ní cosi vznešeného. K Noel se chovala přátelsky. Dokonce jí nabídla, že si spolu můžou dát schůzku a víc si popovídat o psaní.

„Tvůj strýc mi o tobě vyprávěl,“ usmívala se. „Líbí se mi, že tak mladá dívka má tak velké ambice.“

„No, vlastně mám zatím hlavně obavy,“ opáčila Noel vesele a přemýšlela, jak asi ta Larissa může být stará? Vypadala na pětadvacet.

„Když máš nějaký cíl, nesmíš se bát. Strach nás oslabuje. Naopak touha a vidina vítězství ti dodá sílu,“ řekla a oči jí přitom tak podivně zazářily, až Noel zamrazilo.

Přesto tu větu nedokázala dostat z hlavy a cítila, že ji posílila. Ano, dnes se cítila plná odhodlání víc než kdy

jindy. Larissa sice mluvila o psaní, ale Noel si její slova vzala jako motivaci pro svůj další cíl: zjistit pravdu.

Když tedy dorazila do kavárny, vybrala si stůl v rohu, aby měly s Linett co největší soukromí. Posedávalo tu jen pár postarších dam a jedna maminka s dětmi si dávala pohár.

Linett dorazila za pár minut. Hodila na stůl svou go-tickou kabelu s motivem velké lebky a svalila se na židli. „Abys věděla, to rande nebylo nic moc,“ spustila na úvod, takže na ni Noel chvíli jen nechápavě koukala.

„Rande s tvým bratrem,“ připomněla Linett, když viděla Noelin výraz.

„No jasně. Ehm, to mě mrzí.“

„Jo, pfff,“ odfrkla si a odhodila ofinu z čela. „Jeho smůla. Měl se víc snažit.“

„To určitě měl,“ přitakala Noel rychle. „Asi jsem tě měla předem varovat, že je Dominik trošku nudnej.“

„To ani ne. Spíš bylo až příliš vidět, že se naší schůzkou snaží vytočit mého bráchu. Což se mu nakonec povedlo. O mě se skoro nezajímal.“

„Doufám ale, že to neznamená, že bys –“

„Buď v klidu. Naši dohodu dodržím. Rande bylo, takže...“

„Díky,“ Noel se ulevilo a okamžitě pocítila nervózní brnění kolem žaludku. „Můžeš... můžeš začít povídat o Zeckovi.“

„Pomalů, jo? Nejdřív si objednáme. Mám chuť na nějaké zákusek.“